

Uniikkien neuletuotteiden kokoelma kierrätysmateriaaleista

Opinnäytetyö syksy 2020
Heidi Vuorinen
Metropolia Ammattikorkeakoulu
Muotoilun tutkinto-ohjelma
Tekstiilisuunnittelu

Tiivistelmä

TEKIJÄ Heidi Vuorinen
OTSIKKO Uniikkien neuletuotteiden kokoelma kierrätysmateriaaleista
SIVUMÄÄRÄ 31
PÄIVÄYS 19.11.2020
TUTKINTO Muotoilija AMK
TUTKINTO-OHJELMA Muotoilun tutkinto-ohjelma
SUUNTAUTUMISVAIHTOEHTO Tekstiilisuunnittelu
OHJAAJAT Tuija Nieminen, Tiina Karhu
AVAINSANAT

Abstract

AUTHOR Heidi Vuorinen
TITLE Designing Unique Knitwear Products From Recycled Materials
NUMBER OF PAGES 31
DATE 19.11.2020
DEGREE Bachelor of Culture and Arts
DEGREE PROGRAMME Degree programme in Design
SPECIALISATION OPTION Textile Design
INSTRUCTORS Tuija Nieminen, Tiina Karhu
KEY WORDS

Sisällys

1	Johdanto	1	5	Suunnittelu	16
	1.1 Viitekehys	2		5.1 Visuaalinen inspiraatio	16
2	Kartoitus	3	6	Valmistusprosessi	23
	2.1 Muotiteollisuuden ekologiset ongelmat	3		6.1 Neulepusero neulelangoista	23
	2.2 Kierrätystavat termeinä	4		6.2 Neulepusero kangaskuteesta	25
3	Benchmarking	5	7	Valmiin neulekokoelman esittely	26
	3.1 Jouten	5			
	3.2 Rua Carlota	6	8	Lopuksi	30
	3.3 Josefine Dyring	7		8.1 Suunnitteluprosessin analysointi	30
	3.4 Brändien analysointi	8		8.2 Mitä tulevaisuudessa?	30
4	Lähtökohdat neuletuotteelle	9		8.3 Opinnäytetyöprosessin analysointi	31
	4.1 Tarina neuletuotteen takaa	9		Lähteet	
	4.2 Tekniikkana neule	10		Kuvalähteet	
	4.2.1 Neuleen käsite	10			
	4.2.2 Neuleen historiasta	11			
	4.3 Kierrätysmateriaali	13			
	4.4 Mikä neuletuote?	15			

1 Johdanto

Luonto ja sen suojelu ovat olleet aina minulle tärkeitä. Minut on kasvatettu arvostamaan luontoa ja sitä, mitä se meille tarjoaa. Nyt luontoa eliöineen uhkaa ilmastonmuutos sekä monimuotoisuuden häviäminen. Luonnon monimuotoisuutta vähentää muun muassa ympäristön yksipuolistaminen ruoan ja hyötykasvien viljelyn sekä lihatuotannon takia. Ilmastoa lämmittävät hiilidioksidipäästöt, jotka kasvavat koko ajan kehittyvässä maailmassa. Hiilidioksidipäästöjä aiheuttavat fossiiliset polttoaineet. Vakavuudessaan ihmisen aiheuttamat päästöt ja monimuotoisuuden katoaminen tulevat aiheuttamaan maailman historian kuudennen sukupuuttoaallon. Edellinen massasukupuutto tapahtui 65 miljoonaa vuotta sitten dinosauruksien aikana, kun Meksikon alueelle iskenyt asteroidi muutti ilmastoa dramaattisesti (Mikkonen 2017.) Tänä päivänä ihmisten toiminta on lämmittänyt ilmastoa jo reilun asteen esiteollisesta ajasta. IPCC:n ilmastoraportin mukaan yli 1,5 asteen lämpeneminen johtaisi dramaattisiin muutoksiin. Se tarkoittaa esimerkiksi sään ääriolojen yleistymistä, merenpinnan nousua sekä ruoan ja juomaveden loppumista. Vuoteen 2050 mennessä maailman täytyisi olla täysin päästötön, jotta saisimme pysäytettyä lämpenemisen 1,5 asteeseen (Eskonen 2018.)

Olen kokenut koko neljän vuoden opiskeluni ajan maailmantuskaa. Olen pohtinut useamman kerran, onko ala minulle lainkaan sopiva arvojeni takia. En haluaisi tuottaa täyteen ahdettuun maailmaan enempää uutta materiaa. Vuosi sitten henkilökohtaisesti vaikean ajanjaksoni aikana aloin miettiä tosissani, mitä haluaisin tehdä tulevaisuudessa työkseni. Pitkän pohdinnan jälkeen tulin lopputulokseen, että itseni ilmaisu taiteellisesti on minulle tärkeää jopa henkisesti. Tekstiileistä erityisesti neulonta on lähellä sydäntäni. Tällöin hukassa olleena aloin etsiä inspiraatiota luovuuteeni uudelleen. Purin ajatuksiani ja

turhautumistani elämään neulonnan kautta silloin käynnissä olleella kurssilla. Aloin luoda taiteellisia villasukkia. Sattumalta käytin sukkiensa materiaalina kirpputorilta ostettuja neulelankoja rahan säästämisen syystä.

Innostuin todella ideasta luoda uniikkeja ja taiteellisia vaatekappaleita. Jopa niin paljon, että olen siitä lähtien kypsyttellyt ajatusta omasta muotibrändistä. Tämän vuoden aikana olen tuottanut neuloen monia erilaisia vaatekappaleita itselleni testimielessä. Samalla brändi-idea vahvistui koko ajan mielessäni. Kesällä suoritin opintoja, joissa tein oman projektin päämääränäni kehittää ohjeita neulevaatteistani ammattiani varten. Siinä samalla muistin käyttäneeni edellisenä syksynä toteuttamassani villasukkamallistossa kierrätyslankoja. Halusin nyt kokeilla, onnistuisiko niiden käyttäminen myös isommassa mittakaavassa. Tällöin voisin käyttää niitä myös tulevan brändini tuotteissa. Kierrätyslankojen saatavuus yllätti minut. Onnistuin kokeilussani positiivisesti.

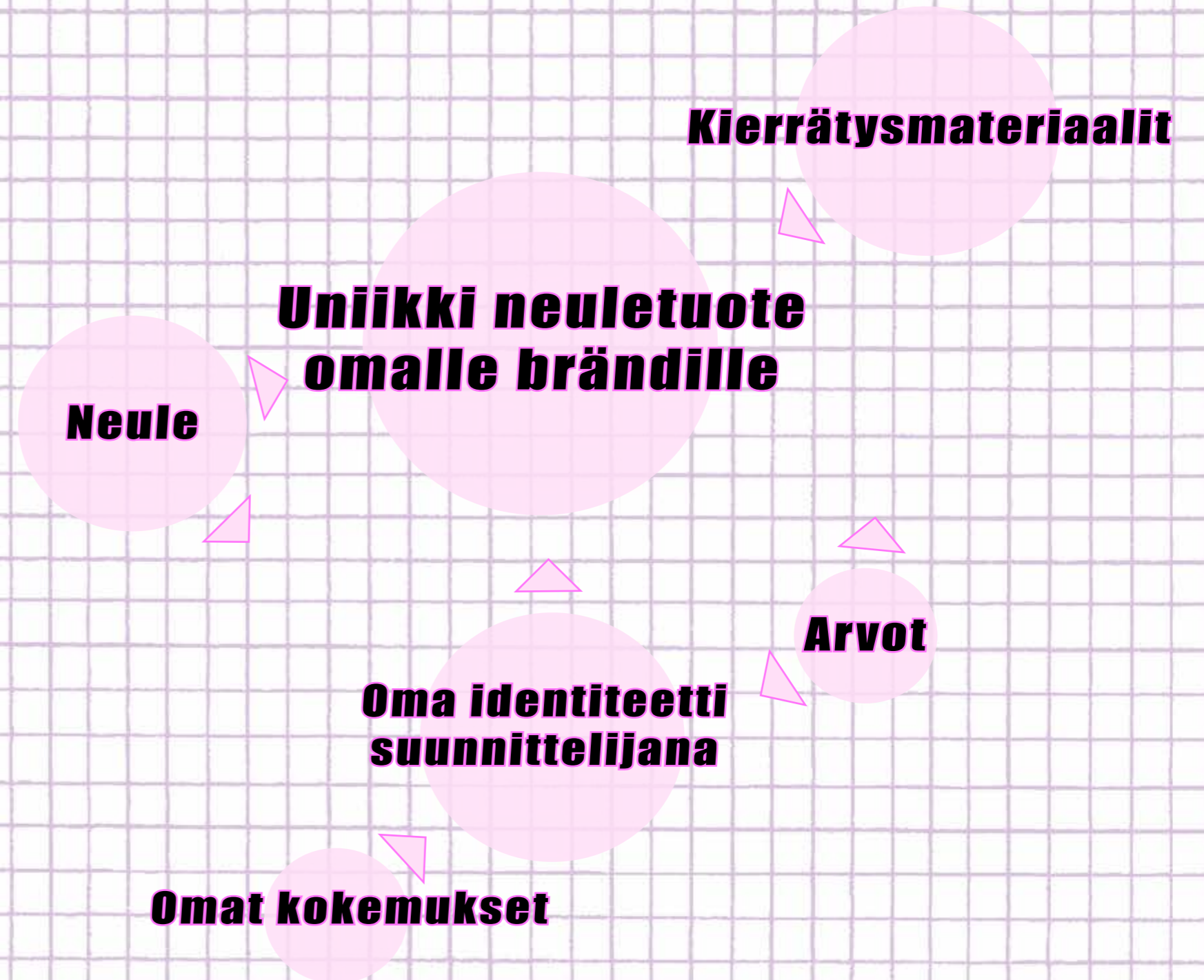
Tästä kaikesta sain lopulta idean opinnäytetyöhöni suunnitella neuletuotteen kierrätysmateriaaleista tulevaa muotibrändiäni varten. Haluan suunnitella tuotteen, jonka idea ja vahvuus on uniikkisuus, kierrätysmateriaalit sekä taiteellisuus. Kehitän brändini myöhemmin tämän tuotteen ympärille.

Koska suunnittelen tuotteen kierrätysmateriaaleista, kartoitan opinnäytetyössä pintapuolisesti Suomen tilannetta kierrätettyjen tekstiilien parissa sekä niiden hyödyntämisestä tekstiiliteollisuudessa. Näin saisin tietoa ammatillisista kehittymismahdollisuuksistani aiheen parissa.

1.2 Viitekehys

Viitekehysten keskiössä on suunniteltava uniikki neuletuote omalle brändille. Neuletuotteen suunnitteluun kuuluvat tässä tapauksessa neule tekniikkana, kierrätysmateriaalit sekä oma identiteetti suunnittelijana. Identiteettiin liittyvät omat kokemukset sekä omat arvot. Omat arvot liittyvät myös kierrätysmateriaalien käyttöön.

Tutkimuskysymyksiäni ovat, miten vaikuttaa muotoilijana kestävään kulutukseen sekä miten toteuttaa kierrätysmateriaaleista uniikkineule. Lähestyn kysymyksiä toiminnallisen tutkimuksen kautta. Tutkin asiaa suunnittelemalla ja tuottamalla neulepuseron ja pääsen lopputulokseen pohtimalla ja kokeilemalla eri mahdollisuuksia.

2 Kartoitus

2.1 Muotiteollisuuden ekologiset ongelmat

Muotiteollisuus tuottaa maailman vuosittaisista hiilidioksidipäästöistä noin 10 %. Vertauksena se on jopa enemmän kuin rahti- ja lentoliikenteen päästöt yhteensä (Verta, hikeä ja T-paitoja, Suomi 2020.) Tähän syynä on nykyajan pikamuoti, jonka ideana on tuottaa vaatteita myyntiin mahdollisimman paljon, mahdollisimman nopeasti ja halvalla. Kahden malliston sijaan pikamuodin brändit tuottavat 52 mallistoa vuosittain, joka tarkoittaa uutta mallistoa joka viikko. Tämän johdosta meiltä syntyy nykyään tekstiilijätettä nopeammissa sykleissä suurempia määriä. Vuoden 2015 Texjäte-selvityksen mukaan heitämme Suomessa vuosittain 70 000 000 kiloa tekstiiliä pois. Siitä noin 80 % päättyy sekajätteen. Loput noin 20 % viedään erilliskeräykseen, josta yli puolet kuljetetaan ulkomaille suomalaisen kysynnän ja lajittelukapasiteetin puutteessa. Tukkuseelvityksen mukaan ulkomaille lähetetään 13 000 000 kiloa vaatteita vuosittain. Osa tästä määrästä saattaa olla kokonaan lajittelematonta tekstiiliä. Tällä me ulkoistamme jätteen ongelman ja luovumme mahdollisuudestamme hyödyntää materiaalia uudelleen. Pahimmassa tapauksessa tekstiilit päätyvät maihin, joissa ei ole lainkaan toimivaa jätelajittelua. Siellä tekstiilistä syntyy ympäristöongelma sen suuren määrän takia.

Länsimaalaisten lahjoittamat vaatteet ovatkin syrjäyttäneet paikallisen tekstiiliteollisuuden monessa kehitysmaassa. Tälle ongelmalle on annettu oma nimitys, vaatepaali-ilmiö (MOT Käytetyn vaateen jäljillä, Suomi 2020.)

Muita suurimpia ympäristöön vaikuttavia muotiteollisuuden ongelmia ovat kemikaalipäästöt, veden kulutus sekä puuvillan tuotanto. Vaikutukset painottuvat lähinnä tuotantomaihin. Tekstiilin valmistuksen eri vaiheissa käytetään paljon haitallisia kemikaaleja. Näitä vaiheita ovat esimerkiksi tiettyjen kuitujen valmistus, kuidun tai kankaan jälkikäsittelyt, värjäys sekä itsessään nahan käsittely käytettävään muotoon. Osa käytetyistä kemikaaleista on jo pienissä määrissä vaarallisia ihmisille. Usein tuotantomaiden lainsäädännön puutteessa kemikaaleja sisältävät jätevedet päästetään suoraan paikalliseen vesistöön. Pahimmillaan lähiympäristö voi saastua jopa elinkelvottomaksi (Verta, hikeä ja T-paitoja 2020.) Myös puuvillan tuotanto on ongelmallista. Sen viljelyn määrä on kasvanut huomattavasti vaatteiden tuotantomäärän noustessa. Vuonna 2015 määrä oli 23 miljoonaa tonnia. Puuvilla tarvitsee paljon vettä kasvaessaan vain lämpimässä tai kuumassa ilmastossa. Yhden puuvillakilon

2.2 Kierrätystavat termeinä

tuottamiseen kuluu 7000-29000 litraa vettä. Sen viljely onkin aiheuttanut maailman suurimman ympäristökatastrofin. Maailman neljänneksi suurin järvi, Aral-järvi, kuivui kokonaan vuoteen 2014 mennessä vain muutamassa kymmenessä vuodessa. Syy siihen oli järven veden ojittaminen puuvillaviljelyksien kasteluun (Gerritsen, Harjunpää, Härri, Luoma, Rämö, Vasko, Ylä-Anttila 2016.)

Suuren tarpeen takia viljelyspellot ovat suuria. Viljely vie jo nyt niin paljon maan pinta-alaa, ettei puuvillaa ole mahdollista viljellä vaihtovuotisilla pelloilla. Tämä johtaa viljelysmaan hedelmällisyyden köyhtymiseen. Lannoitteita tarvitaan viljelyssä koko ajan enemmän. Vaikka viljely lopetettaisiinkin, maaperässä ei luultavasti tulisi kasvamaan mitään muutakaan ravinteiden puutteen takia. Puuvilla on myös herkkä tuholaisille. Niiden torjunnassa käytetään voimakkaita kemikaaleja, jotka ovat haitallisia niin ihmiselle kuin ympäristölle (Gerritsen ym. 2016.)

Ekologisten ongelmien lisäksi muotiteollisuus on myös eettisesti ongelmallista. Lyhyesti mainitakseni niitä ovat halpatuotantomaiden työntekijöiden huonot työolot ja elämiseen riittämätön palkka. Muotiteollisuudessa saatetaan käyttää vielä myös lapsi- ja pakko-työvoimaa (Gerritsen ym. 2016; Verta, hikeä ja T-paitoja 2020.)

Ratkaisuna tärkein on kuluttamisen vähentäminen ja asenteiden muuttaminen. Koska vaatteiden tuotantoa ei ole realistista lopettaa kokonaan, tarvitaan muita ratkaisuja. Mielestäni hyvä ratkaisu olisi käyttää enemmän jo olemassa olevaa materiaa mahdollisimman tehokkaasti. Se voisi tarkoittaa tuotteen tai materiaalin uudelleenkäyttöä sen alkuperäisessä tarkoituksessa ('reuse') tai niiden uudelleen työstämistä. Tekstiilin kierrättämisen voisi jakaa kärkeästi kahteen osaan. 'Upcycling' tarkoittaa teollisuuden ylijäämän, käytetyn tuotteen tai materiaalin työstämistä niin, että siitä tulee rahallisesti arvokkaampaa. 'Recycling' tarkoittaa elinkaarensa loppuun päätyneiden tuotteiden tai materiaalin hajottamista takaisin raaka-aineeksi uuden materiaalin valmistukseen (Circular Economy 2018.)

3 Benchmarking

Valitsin benchmarkingin kohteeksi brändit Jouten, RUA CARLOTA sekä Josefine Dyringin. Joutenin valitsin heidän brändin arvojen ja niiden tuomista vaatteisiinsa freesisti takia. RUA CARLOTAN teosmisiin vaatteisiin olin ihastunut jo aikaisemmin tänä vuonna. Josefine Dyringin tyyli on inspiroinut minua omassa luomistyössäni.

3.1 Jouten

Jouten on suunnittelijakaksikon Emmi Lonkan ja Eljas Pajarin vuonna 2016 perustama brändi. Brändin ideana on antaa eri teollisuudenaloista pois jääneille tekstiileille uusi elämä vaatteiden muodossa. He ammentavat inspiraatiota vaatteisiinsa arjesta ja rennosta elämäntyylistä. Tavoitteena on käyttää tylsiksi ajateltuja/kuviteltuja materiaaleja mielenkiintoisella tavalla. Tuotteista huokuu elämisen helppous ja hyvä oleminen. Suunnittelijakaksikko pistää erityistä huomiota vaatteiden istuvuuteen, laadukkaisiin materiaaleihin ja niiden valmistamiseen.

Tänä vuonna 2020 Jouten julkaisi pastellin värisen Peach please -malliston. Se sisältää käytetyistä hotellipyyheliinoista ja petivaatteista valmistettuja unisex-mallisia vaatteita ja asusteita jokapäiväiseen elämään. Niissä on hyvä olla jouten. Jokainen vaatekappale on valmistettu ja värjätty käsin yksitellen Suomessa.

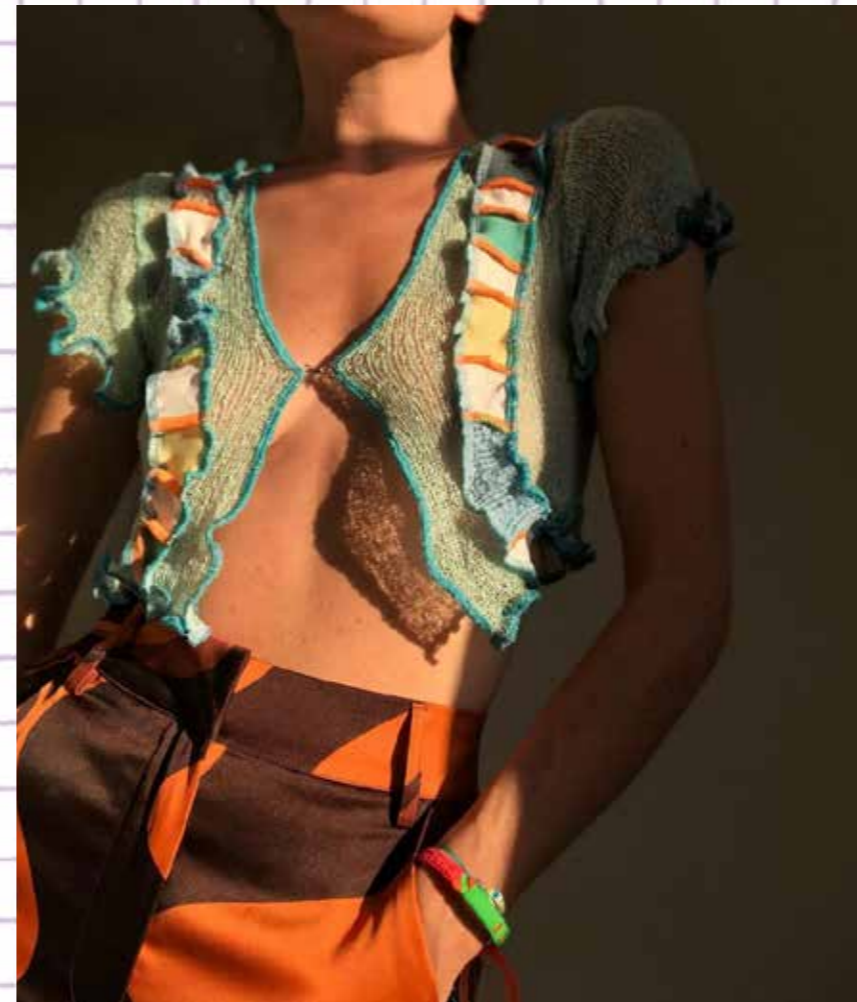

3.2 RUA CARLOTA

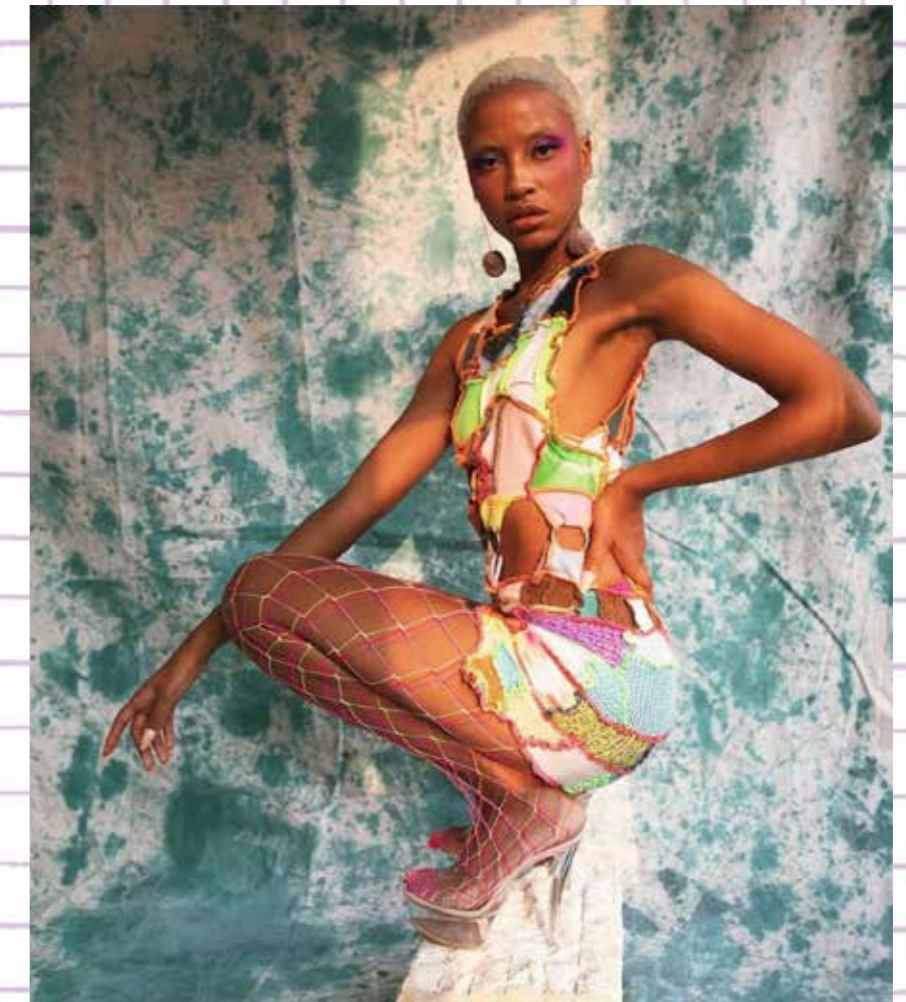
RUA CARLOTA on Charlotte Rose Kirkhamin Lontoossa perustama brändi. Katumuotiin sopivat ainutlaatuiset vaatekappaleet ovat valmistettu kierrätetyistä tai ylijäämämateriaaleista. RUA CARLOTA haluaa antaa elämän hylätyille materiaaleille. Sillä hän haastaa nykyajan jätekulttuuria. Brändin kärki-ideana on vanhan purkamisen ja uuden rakentamisen rajattomalla luovuudella.

Brändi syntyi Charlotten henkilökohtaisesta projektista, jonka tarkoituksena oli tutkia luovasti sitä, mitä oli jo olemassa. Käytettyjen vaatteiden rakastajana Charlotte alkoi miettiä miten vintage-vaatetarjontaan saisi uusia näkökulmia. Hänen mielestään kestävä muoti oli liian ennalta arvattavaa ja samanlaista.

Enemmän taiteilijaksi identifioituva Charlotte lähestyy jokaista vaatekappaletaan kuin taideteosta. Käytetyt kankaat ovat hänen palettinsa ja ompeleet hänen siveltimen vetonsa. Vaatekappaleet koostuvat useista kankaanpalloista. Hän yhdistää palat ompelemalla käyttäen tekniikkana rullapäärmettä. Kyseinen ommel muistuttaa salaatin lehden röpelöisyyttä.

Kuva 3. RUA CARLOTAN pusero

Kuva 4. RUA CARLOTAN mekko

3.3 Josefine Dyring

Josefine Dyring on tanskalainen muotisuunnittelun opiskelija Royal Danish Academy:ssa. Opinnot yliopistossa tutustuttivat hänet neuleiden maailmaan. Uuden tekniikan opittuaan, hän tajusi neuleen olevan hänelle oikea tapa lähestyä muotimaailmaa. Hän luo opintojen ohella värikkäitä ja herkullisia neulepuseroita. Hänen nimikkotuotteensa on lyhythihainen neulepusero, joka on jo ehtinyt esiintyä muutamissa tanskalaisissa muotilehdissä. Jokainen pusero on ainut laatuaan.

Josefine keskittyy luomuksissaan kädentaitoihin, rohkeuteen ja työskentelyn säännöttömyyteen. Hän ei halua tehdä varmoja valintoja vaan leikitellä väreillä, muodoilla ja tekniikoilla. Inspiraatiota hänelle antaa erityisesti värit ja hyvien väriyhdistelmien löytäminen. Hän tykkää luoda vaatteita, joiden valmistamisen menee useita tunteja. Se tuo vastapainoa nykyajan nopeasti muuttuvalle muodille.

Kuva 5. Josefine Dyringin neulemekko

Kuva 6. Josefine Dyringin neulepusero

3.4 Analysointi

Jouten -brändissä minua kiehtoo eniten epätavallisen materiaalin käyttö tuotteissaan. Tällä tarkoitan kylpyhuonetekstiilien käyttöä vaatteissa. Lisäksi on inspiroivaa, miten he ovat jatkotyöstäneet materiaalia käsin värjäämällä. Se tuo lisää ainutlaatuisuutta ja käsityöllistä arvoa. Vaikka vaatteiden muodot ovat hyvin selkeitä ja tavallisia, nämä yllä mainitut asiat tekevät tuotteista mielenkiintoisia. Jouten inspiroi minua tekemään yllätyksellisiä valintoja suunnittelussani.

RUA CARLOTAN vaattet ovat mielestäni häkellyttävän upeita. Niissä on keksitty hyvin tapa käyttää kierrätettyjä materiaaleja/ jätetekstiiliä. Vaatteen ei tarvitse koostua kokonaisesta yhtenäisestä kankaasta vaan ne voidaan rakentaa myös palasista. Lisäksi otettuna huomioon vaatteissa käytetyt raaka-aineiltaan ja valmistamistekniikaltaan erilaiset materiaalit tekevät varmasti vaatteen kokoamisesta vaikeampaa. Uskon, että on tarvittu paljon matemaattista älyä rakentaakseen vaatteen tällaisella tavalla. Toivoisin itse olevani joskus yhtä taitava ja luova.

Josefine Dyringin neulepuseroissa minua houkuttelee värien upea käyttö. Lisäksi hän on tuonut neulepuserot tähän päivään. Koen usein käsintehty neuletuotteet ”askarteluna”, vanhanaikaisina ja tylsinä, mutta hän on saanut tuotua puseroihin jotain uutta. Ne kuuluvat selkeästi muotiin.

Kaiken kaikkiaan toivon itse kehittyväni näiden brändien

suuntaan. Haluaisin jatkuvasti kehittyä ja kehitellä jotain uutta ja erilaista. Sellaista mitä ei ole ennen nähty. Minua on aina kiinnostanut värit, tekstuurit ja materiaalit. Materiaalien yhdistäminen yllättävillä ja uusilla tavoilla pitää luovuuteni liekkiä yllä. Se, että koko ajan tutkii asioita, mitä ei olla vielä tehty. Ja, että myös kierrätysmateriaaleista voi saada jotain upeaa aikaiseksi.

4 Lähtökohdat neuletuotteelle

Tässä kappaleessa kerron niistä lähtökohdista, jotka olen etukäteen asettanut neuletuotteeni suunnitteluun. Näin suunnittelun aloittaminen on helpompaa, kun aihetta on jo rajattu. Lähtökohtiini kuuluu neuletuotteen tarina, valittu valmistustekniikka, neuletuotteessa käytettävä materiaali sekä valinta minkä neuletuotteen suunnittelen. Suunnitteluni perustana toimii arvomaailmani ekologisesta kestävyydestä.

4.1 Tarina neuletuotteen takaa

Idea syntyi eräänä arkisena päivänä. Minulla on tapana kierrellä kirpputoreilla, eikä se päivä ollut poikkeus. Tällä kyseisellä kirpputorilla ei ollut valikoimassaan juuri ollenkaan vanhoja vintage-tuotteita, vaan valikoima koostui pääosin lähivuosina tuotetuista käytetyistä vaatteista. Rekkien välissä seistessäni tajusin, että kaikki ympärillä on mustaa, harmaata, ruskeaa tai jotain niiden väliltä. Vaatteet sulautuivat toisiinsa massaksi, joka maastoutuisi hyvin Pasilan betonin harmaaseen kaupunginosaan. Vaatteiden lapuissa toistuivat tunnetuimmat pikamuodin brändien nimet. Mitin, näinkö me kaikki oikeasti pukeudumme? Halpavaateketjujen viikoittain vaihtuviin mallistoihin, joihin jokainen brändi tekee oman versionsa samoista tuotteista. Vaatteiden laatu on niin huonoa, että jo parin käyttökerran jälkeen vaate näyttää kulahtaneelta ja muotonsa menettäneeltä. Myöhemmin tämän havainnon jälkeen olen tarkkaillut enemmän ihmisten pukeutumista. Kyllä, ihmisten asut voisivat olla kopioita toisistaan.

Näin visuaalisen henkilön näkökulmasta haluaisin ihmisten pukeutuvan persoonallisemmin. Pukeutuminen voisi olla paljon hauskempaa ja se voisi olla tapa ilmaista itseään ja tunteitaan. Kaikista eniten haluaisin nähdä värejä. Väreillä voi tutkitusti vaikuttaa

mielialaan. Mielestäni me pohjoisessa maassa asuvat, jossa puolet vuodesta on pimeää, tarvitsisimme juuri sitä, piristystä. Tästä lähti alkuperäinen ideani tuotteeseen. Suunnitella jotain värikästä ja erilaista.

Suunnitellessani tuotetta älysin, etten voi keksiä vain jotain sattumanvaraista ja esteettistä. Pelkät värit, ennalta valittu tekniikka ja materiaali eivät riitä ideaksi. Olin tässä vaiheessa luonut jo neljä neulepaitaa. Ne olivat hauskoja, värikkäitä ja niissä oli paljon erilaista tekstuuria materiaalien johdosta. Niistä jokainen oli ainutlaatuinen. Muut kommentoivat niiden olevan jotain sellaista, mitä uskoisi monen haluavan pukea päälleen. Silti joku niissä ei tuntunut mielestäni oikealta. Hetken tätä pohdittuani ymmärsin, että niistä puuttuu yhteys minuun.

Jotta tuotteesta tulisi minulle merkityksellinen, siinä tulisi olla jokin syvempi merkitys. Tiesin, että sen pitäisi minua itseäni kuvaava ja olla jotain, mitä itse käyttäisin. Jotain, missä tuntisin oloni mukavaksi ja itsevarmaksi. Aloin pohtia enemmän minuuttani ja omaa historiaani.

Vuosi sitten elämässäni oli käänteen tekevä kohta, jolloin mietin erityisen paljon itseäni ihmisenä. Kaikki oli ylösalaisin. Opiskelu ammattikorkeakoulussa olisi päättymässä pian enkä tiennyt mitään sen jälkeisestä elämästä. Mitä haluaisin tulevaisuudessa tehdä? Mikä tekisi minut onnelliseksi? Mikä on minulle tärkeää? Kuka minä olen? Lopullisessa neuletuotteessa sisällytän näitä pohdintojani aiempaan ideaani.

4.2 Tekniikkana neule

Olin päättänyt jo etukäteen valmistavani tuotteeni neuloen. Se on minulle luontaisin työskentelytapa, sillä olen neulonut ala-kouluikäisestä lähtien ja se on ajan myötä muotoutunut osaksi identiteettiäni. Koen sen olevan tällä hetkellä paras tapa ilmaista itseäni luovasti.

4.2.1 Neuleen käsite

Neuletta voi tuottaa käsin tai koneellisesti. Ne eroavat hieman toisistaan, mutta käsittelen tässä vain käsin neulomista. Yksinkertaisesti selitettynä neulos koostuu toisiinsa sitoutuvista silmukoista vaakasuoraan juoksevan langan avulla. Langan kulutus neuleessa muistuttaa hieman aaltoa tai sydänkäyrää, jos niin voisi sanoa. Luotu silmukkamäärä määrittää työn leveyden yhdessä langan paksuuden ja tiheyden kanssa. Neuletta tehdään käsin kahdella tai useammalla puikolla joiden ympärillä silmukat lepäävät ja pysyvät turvassa purkautumiselta. Yhdellä puikolla napataan toiselta puikolta silmukka, jonka läpi juokseva lanka vedetään muodostaen

Kuva 7. Aina oikein neule

uuden silmukan puikolle. Samalla uusi silmukka varmistaa oman silmukkapylvänsä edellisen silmukan. Tätä toistaen useita kerroksia muodostuu kangasmainen neulos. Kudottuun kankaaseen verrattuna neulos on paljon joustavampaa.

Neulos perustuu kahdesta, oikeasta ja nurjasta silmukasta. Näitä yhdistelemällä tai varioimalla eri tavoin, voidaan luoda erilaisia pintoja (Turney 2009.) Neuleen perusmalleja ovat sileä neule, aina oikein neule sekä joustinneule. Käytin lopullisessa neulemallissani aina oikeaa neuletta (kuva 7) sekä ensimmäisessä mallissa joustinneuletta ja sileää neuletta (kuva 8). Sileässä neuleessa kappaleen etupuolella neulotaan vain oikeaa silmukkaa, nurjalla puolella vain nurjaa silmukkaa. Aina oikein neuleessa kappaleen sekä etu- että nurjalla puolella neulotaan vain oikeaa silmukkaa. Joustinneule koostuu vuorotellen neulottavista oikeasta ja nurjasta silmukasta. Niiden toistettavan määrän voi itse päättää, mutta itse käytin neuletuotteessani 1 x 1 joustinneuletta. Siinä joka toinen on oikea ja joka toinen nurja silmukka. Nimensä mukaan joustinneule on muita neuloksia joustavampaa.

Kuva 8. Sileä neule sekä ylhäällä joustinneule

4.2.2 Neuleen historiasta

Alun perin mummoni opetti minut silmukoiden saloihin, vaikka myös äitini on ahkera neulomaan. Minulle neulominen edustaa historiaa sekä mahdollisuuksia. Neulemaailma kehittyy jatkuvasti, vaikka tekniikka onkin kehitetty kauan sitten. Vaikka sitä opetetaan peruskoulussa, uskon suurimman osan taidosta ja kiinnostuksesta tekniikkaa kohtaan siirtyvän sukupolvelta toiselle suvun opettamana. Neulomisella on pitkä historia Suomessa.

Neulomisen taidon arvioidaan kehittyneen noin 0-luvulla. Se levisi Egyptistä Eurooppaan kauppiaiden avulla Espanjan ja Sisilian kautta. Leviäminen oli hidasta, sillä ihmiset olivat tottuneet kutomaan kangasta. Suomeen taito tuli viimeistään 1600-luvulla, kun Ruotsi kehotti länsi-rannikon paikkakuntia hankkimaan toimeentuloa sukkieneulomisella. Siitä tuli köyhille suomalaisille suosittu tapa ansaita elantonsa. Enimmillään sukkiä myytiin ulkomaille 25000 paria vuodessa. Neulomisesta tuli jopa niin suosittua, että kaduilla neulovien ihmisten määrää jouduttiin rajoittamaan (Ervola 2017.)

Entisaikoihin verrattuna neulomisen taito on selkeästi vähentynyt nykypäivänä. Se ei ole enää tarpeellinen taito, koska vaatteiden tuotanto on siirtynyt ulkomaille halvempiin maihin. On halvempaa hankkia vaatteet kaupoista, kuin tehdä ne itse. Tämä on myös yksi syy siihen, miksi valitsin tekniikaksi käsin neulomisen. Haluan pitää tätä arvokasta kädentaitoa elossa.

4.3 Kierrätysmateriaali

Toisena lähtökohtana tuotteelle halusin käyttää vain kierrätysmateriaaleja. Maailmassamme tuhlataan jatkuvasti luonnonvaroja uuden materian valmistamiseen paljon enemmän, mitä tarvitsimme. Pallomme ei kestä nykyistä kulutustamme. Vuonna 2020 maailman ylikulutuspäivää vietettiin 22.8.2020. Ylikulutuspäivällä tarkoitetaan päivää, jolloin kulutuksemme ylittää maapallon kyvyn tuottaa uusiutuvia luonnonvaroja ja käsitellä hiilidioksidipäästöjä yhden vuoden aikana. Sen jälkeinen aika vuoden loppuun asti eletään ikään kuin velaksi (Annila 2020.) Koska materiaa on jo niin paljon tarjolla, en halua luoda enää mitään uutta, joka rasitaisi luontoa entisestään. Kierrätysmateriaaleja käyttämällä haluan edistää kiertotaloutta ja inspiroida muita tekemään samoin niin yksilön kuin yrityksen tasolla. Haluan näyttää, että käytetty esine ei ole yhtä kuin roska.

Ensimmäiseen neulemalliini etsin neulelankoja. Varsinkin Kierrätyskeskuksista niitä löytyi suuriakin määriä. Langat olivat joko käyttämättömiä vyötteissä olevia kerää tai käytettyjä, jotka lahjoittaja oli saattanut kerää uudelleen. Valitsin mieluiten luonnonkuituja sisältäviä lankoja. Villa- ja puuvillalangat ovat kokemukseni mukaan kestävätkä kulutusta enemmän kuin synteettiset kuidut. Halusin kuitenkin käyttää neuleissani myös erilaisia koristeellisempia tehostelankoja lisäämään neuleisiin tekstuuria sekä yksityiskohtia. Tällaiset tehostelangat ovat usein synteettisiä kuituja.

Lopulliseen neulemalliin etsin materiaaliksi lakanoita, kankaita tai muita kodin tekstiilejä. Mieluiten isoja kappaleita, koska tulisin

Kuva 9. Neulepuserossa käyttämiäni neulelankoja

Kuva 10. Lähikuva neulelangasta

leikkaamaan kankaan kuteeksi neulomista varten. Materiaalin täytyi olla mieluiten tiheää ja ohutta puuvillakangasta, jotta kankaan rakenne pysyisi mahdollisimman ehjänä, kun leikkaisin sen kuteeksi. Ohutta kangasta on helpompi neuloa, koska paksumpi kangas on jäykempää. Puuvilla kankaan raaka-aineena siksi, että tuote olisi mahdollisimman kierrätettävä, kun se sisältäisi vain yhtä kuitumateriaalia. Tämän kaltaisen materiaalin löytäminen oli vaikeampaa neulolankoihin verrattuna. Kankaan laadun lisäksi kankaan täytyi sopia värikarttaani ja omaavan mieleiseni kuosin.

Hankin näitä materiaaleja lähinnä Kierrätyskeskuksista ja Fida-kirpputoreilta. Niissä on kattavimmat valikoimat kirpputoreista. Kyseiset kirpputorit toimivat lahjoitusperiaatteella. Ihmiset voivat tuoda ja lahjoittaa sinne tavaransa, joille ei itse enää keksi käyttöä. Se tekee varmasti matalamman kynnyksen tavarankierrättämiseen, kun muu taho hoitaa myymisen.

Varjopuolena tämän kaltaisen kierrätetyn materiaalin käytössä on se että, jos alkaisin tuottaa kyseistä neuletta enemmän, eivät kirpputoreilta hankitut materiaalit todennäköisesti enää riittäisi. Materiaalin tarjonta ja laatu määräytyy aina siitä, paljonko ja mitä ihmiset lahjoittavat eteenpäin. Joskus sopivaa materiaalia löytää enemmän kuin toisilla kerroilla. Materiaalin hankkimiseen menee myös paljon aikaa.

Tulevaisuudessa olen ajatellut käyttäväni lisäksi materiaalina vintagekankaita tai vaateteollisuuden ylijäämäkankaita. Varsinkin

Kuva 11. Materiaalina käyttämiäni pussilakanoita

Kuva 12. Kuteeksi leikattua kangasta

ylijäämäkankaiden tarjontaa on vaikea löytää. Jostain syystä toiminta on hieman salaperäistä. Parasta olisi kontakti, joka auttaisi pääsemään tämän piilossa olevan materiaalin jäljille.

4.4 Mikä neuletuote?

Seuraavaksi pohdin, mikä tuote voisi olla. Mahdollisuuksia rajasin sillä, että halusin tuotteen liittyvän muotiin. Halusin tuotteen olevan järkevä ja sellainen, mitä itsekkin käyttäisin. Tyyliini ei kuulu juurikaan asusteet, joten rajasin ne melkein heti pois. Laukkua mietin hetkittäin, mutta lopulta sekään ei tuntunut luontevalta. Varmaan siksi, että en näe itseäni omistamassa useampaa kappaletta laukkuja. Vaatekappaleista hylkäsin idean mekosta, koska harvemmin käytän arjessa mekkoja. En ole muutenkaan juhlija. Jos tyyliäni pitäisi jotenkin määrittää, se olisi enemmän maskuliininen, minimalistinen ja huoleton. Lopulta päädyin suunnittelemaan paidan. Se tuntui hyvältä ajatukselta brändin ensimmäisenä tuotteena.

5 Suunnittelu

Tässä kappaleessa kuvailen suunnittelun kulkua. Suunnittelu lähtee minulla inspiraation etsimisestä. Moodboard havainnollistaa neuletuotteen tunnelmaa, värimaailmaa ja tyyliä. Inspiraatio ja tunnelmakartat rajaavat lisää suunnittelua. Lopuksi alan suunnitella neuletuotetta ideoimalla ja luonnostelemalla.

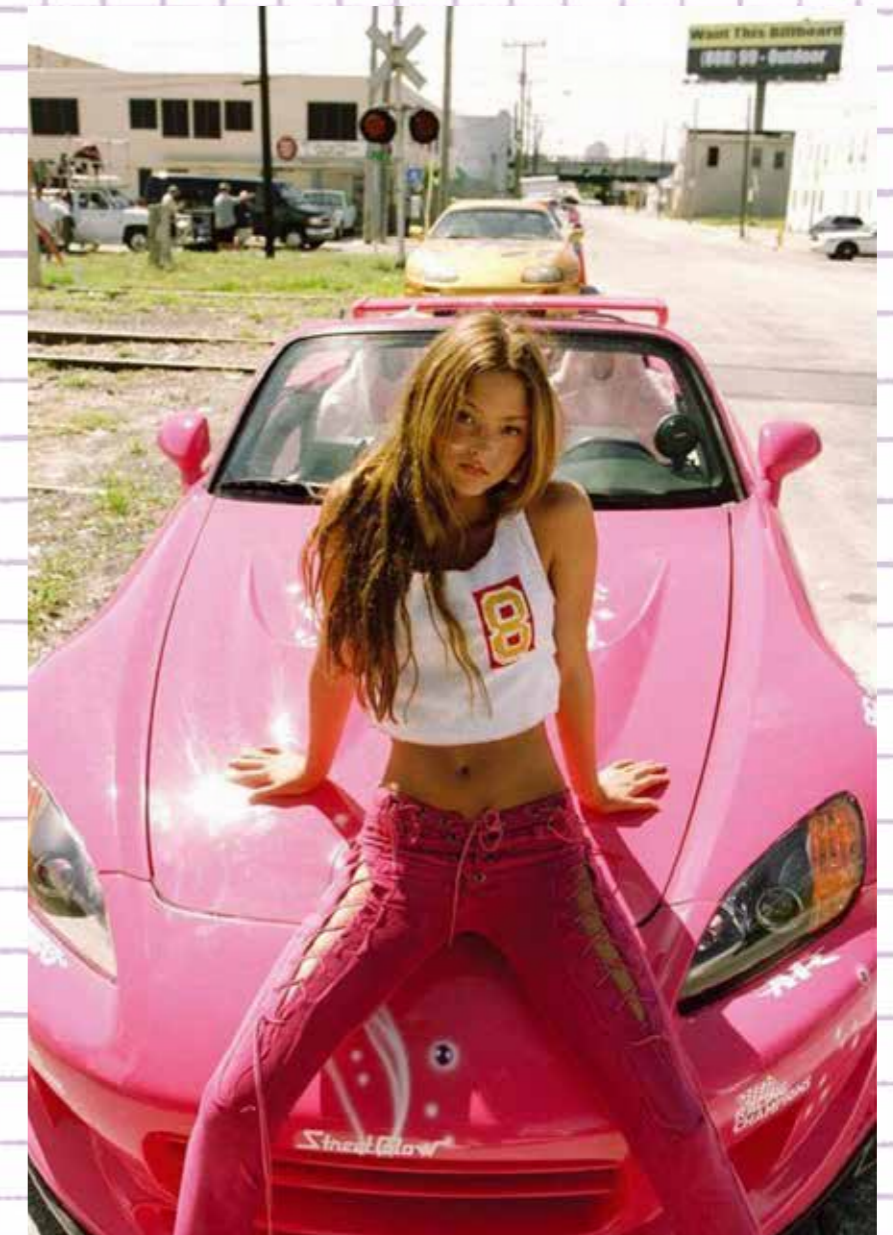
5.1 Visuaalinen inspiraatio

Vuonna 2018 suunnittelin eräällä kurssilla erilaisia tekstiilipintoja, joiden inspiraationa oli perusvärit ja leikkiminen. Siitä lähtien olen pyrkinyt suunnittelijana käyttämään enemmän värejä ja olemaan luovempi leikkisästi. Tästä syystä neulekokoelman inspiraatioksi 2000-luvun alun muodin. Sen ajan muoti oli värikästä, tyttömäistä, nykyaikana mitettynä mielestäni leikkisää ja jopa lapsellista. Erityisiä piirteitä sille oli ihoa myötäilevät mallit, leveät lahkeet, matalat vyötäröt ja navan korkuiset paidat. Vaatteita koristi esimerkiksi erilaiset kuvat, tekstit, glitterit ja timantit. Aikaisemmin pidin tällaista muotia mauttomana, mutta nyt sen tullessa taas muotiin, ymmärrän sen olevan oikeastaan mielenkiintoista. Minä itsekkin olen leikkisä ja lapsekas, joten miksi en toisi sitä myös luomiseeni. Toin neulepuserooni erityisesti inspiraatiota 2000-luvun muodin väreistä sekä vaatteiden silueteista. Vaatteiden/ asujen söpöys, leikkisyys, yliampuvuus.

2000-luku on minulle merkittävä siksi, että elin silloin

Kuva 13. Havainnollistava kuva 2000-luvun muodista, Britney Spears

Kuva 14. Havainnollistava kuva 2000-luvun muodista, Devon Aoki

lapsuuttani ja ensimmäisiä teinivuosiani. Saatoin tutkia lehdistä julkisuuden henkilöiden, erityisesti Britney Spearsin, pukeutumista tai katsella tunteja musiikkivideoita MTV-musiikkikanavalta. Vuonna 2001 ilmestyneillä Bratz-nukeilla leikkiminen oli lähinnä niiden pukemista eri asuihin. Olen itse tehnyt havainnon, että ihmisten sisimpään jää usein elämään pala siitä vuosikymmenestä, jossa on nuoruutensa viettänyt. Uskon minuunkin jääneen pala 2000-luvun tunnelmaa.

Pikamuodin suosio räjähti 2000-luvulla. Mielestäni onkin mielenkiintoisen nurinkurista käyttää inspiraationa tällaista yltäkylläistä aikaa tuotteissa, jotka edustavat juuri päinvastaisia arvoja.

Kuva 15. Bratz-nukke

Kuva 15. Bratz-nukke

Kuva 16. Moodboard

5.2 Moodboard

Moodboardissa (kuva 16) tuon esiin tuotteiden haluttua tunnelmaa. Olen ottanut siihen vaikutteita inspiraationi lähteestä, 2000-luvun muodista. Esimerkiksi glitterinen Jasmin Anoschkinin Pusu-Huuli HotDog ankan jaloilla -taideteos, vaaleanpunainen radio sekä hello -merkki ilmentävät sitä. Inspiraatiosta huolimatta tuon neulepuseroon mukaan nykypäivää. Kuvissa näkyy rakennusmateriaalia ja kylmiä muotoja. Näillä ilmenen tekstuurista rouheutta ja keskeneräisyyttä ja nykymaailman yksinkertaisuutta. Moodboardista löytyy myös värimaailmaa, mitä haluan tuotteisiin tuoda. Vaaleanpunainen, pinkki, oranssi, lila ja vaalean vihreä ovat tuotteiden lähtövärit. Värit ovat kuitenkin vain suuntaa antavia, koska värejä määräsi enemmän itse materiaalin väritys.

5.3 Ideointi ja luonnokset

Olen suunnittelijana kovin epäsuunnitelmallinen. Mieluiten lähdän kokeilemaan heti, kuin suunnittelisin liikaa. Saatan piirtää paperille karkean suunnitelman esimerkiksi muodosta, mutta jatkan työstämistä enemmän päässä. Osa työskentelystä on varsin intuitiivista. Usein jatkan työtä eteenpäin juuri sillä tavalla, mikä tuntuu hyvältä. Tämä saattaa johtaa siihen, että työn saattaa joutua aloittamaan uudelleen alusta, jos suunnitelma ei onnistu niin kuin oli suunnitellut. Koen, että liikaa etukäteen suunnittelu syö luovuuttani.

Lähdin luonnostelevaan neulepuseroa, joka olisi ainutlaatuinen. Aioin suunnitella vain yhden mallin. Jokainen kappale tehtäisiin kuitenkin kierrätyslangoista, joiden vaihtelevuus tekisi puserosta uniikin. Aluksi neuloin erilaisia testitilkkuja luonnostellen mahdollisia pintarakenteita. Halusin puserooni mielenkiintoista tekstuuria. Ensimmäisessä neulepuseromallissa päädyin kuitenkin perinteiseen sileään neuleeseen, jotta neulepuserossa korostuisi lankojen värit ja tekstuurit. Kaulukseen, hihojen ja helmojen suihin halusin tehdä joustinneuletta, joka viimeistelisi mallin. Myös siksi, että sileän neuleen reunat tuppaa aina käpristymään.

En käytä neuloessani koskaan ohjeita tai kaavoja. En myöskään

Kuva 17. Ensimmäinen tekemäni testitilkku

tässä projektissa. Olen oppinut paljon vain kokeilemalla tai imitoimalla toisen vaatteen muotoja. Puseron pituuden hain inspiraationi lähteestä, 2000-luvun muodin napapaidoista. Suunnittelin puserosta siis suunnilleen navan korkuisen. Halusin tuoda puseroon silti omaa tyyliä. Pidän rennoista vaateista. Sen takia halusin tehdä neulepuserosta löysemmän mallisen. Lyhyt ja löysä puseromalli imartelea mielestäni kauniisti vartaloa. Se saa jalat näyttämään pidemmiltä sekä vartalon mahdolliset epämieluisat muodot jäävät piiloon.

Olin aikaisemmin tutustunut Instagram-kuvasovelluksessa tanskalaisen Josefine Dyring -nimisen muotiopiskelijän neuleluomuksiin. Sitä kautta löysin uuden tavan neuloa puseron suljettuna neuleena. Tällä tavalla puseroon ei tule ainuttakaan saumaa. Työ aloitetaan pänttiestä ja edetään helmaa kohti. Samalla inspiroiduin hänen tekemistään pallomaisista hihoista eräässä neuleessaan. En halunnut hihoista tavallisen suoraa, koska se tuntui mielessäni tylsältä ja liian tavalliselta ratkaisulta. Ihan ensimmäisessä neuleessa kokeilin lyhyempiä hihoja, mutta päädyin jatkossa pitkiin hihoihin, jotta malliin tulisi enemmän tasapainoa. Lyhyillä hihoilla pusero näytti mielestäni kutistuneelta kantajansa päällä, koska sekä helma ja hihat olivat lyhyitä.

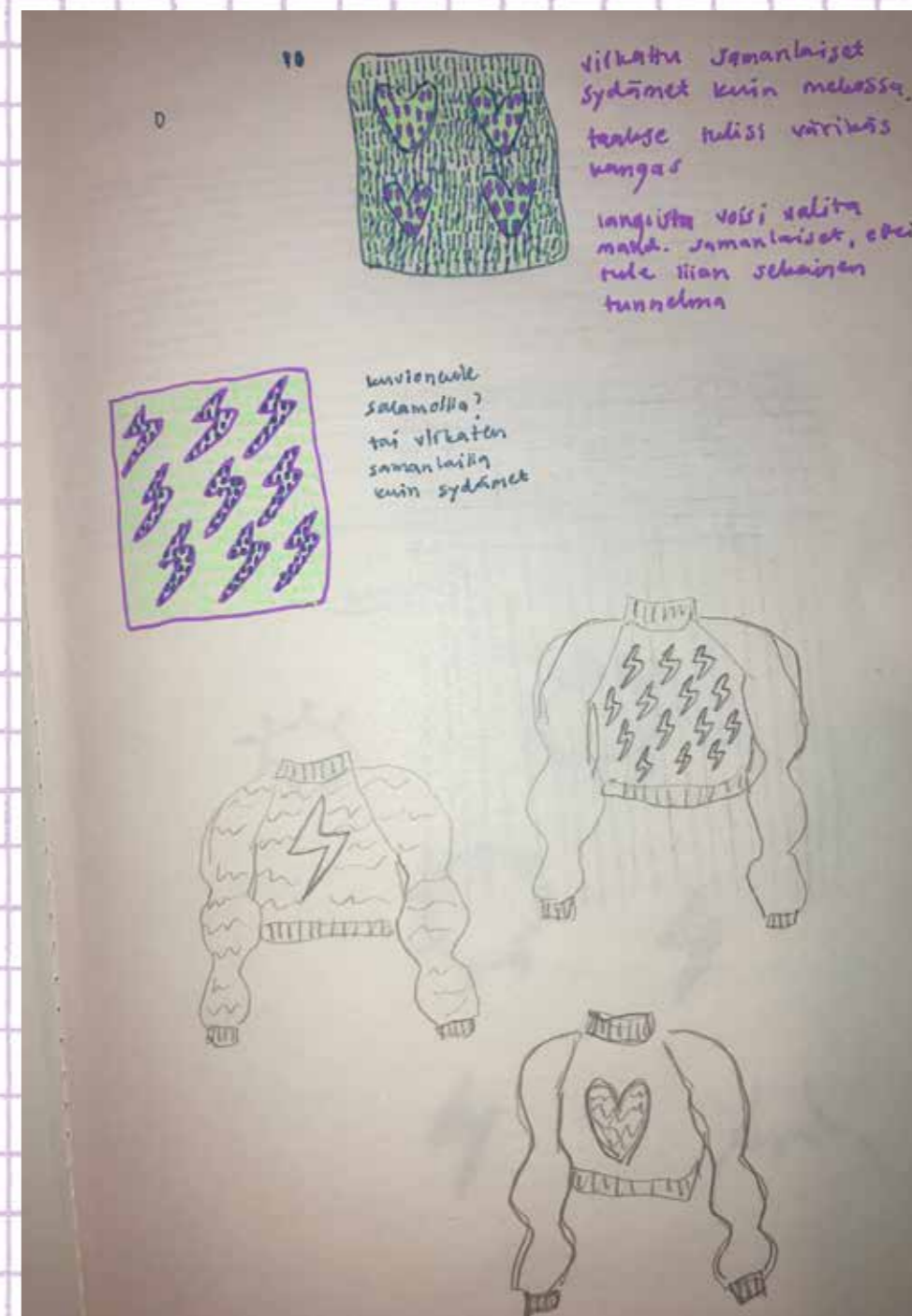
Kuva 18. Hihan mallin suunnittelua

Lopulliset värit puseroille määritti kirpputorilta ostetut langat, vaikka olinkin suunnitellut värikarttaa inspiraationi mukaan. 2000-luvun vaatteet olivat usein söpöjä vaaleita ja kirkkaita värejä kuten vaaleanpunaisia, keltaisia, liloja tai sinisiä. Valitsin aina etukäteen langoista kivan näköisen värikokoelman puseroa varten, mutta päätin aina vasta työn edetessä, mitä lankaa ja väriä laittaisin seuraavaksi. Koska kirpputorilta hankittuna yhtä lankalaatua oli aina vähän, päätin, että tekisin puserosta raidallisen. Raidojen paksuuden määritin tehdessä. En halunnut raidoista tasapaksuisia, jotta puserosta tulisi dynaamisempi. Mietin vielä neuleeseen erikseen kiinnitettäviä kuvioita, esimerkiksi sydämiä tai salamoita. Se olisi tehnyt paidasta kuitenkin sekavan näköisen, joten hylkäsin idean.

Neljä neulepuseroa valmistettua, en ollut tyytyväinen malliin. Puserot eivät olleet loppujen lopuksi tarpeeksi itseni näköisiä. Lopputulos ei ollut tarpeeksi yhtenäinen. Monet lankalaadut ja -värit tekivät mielestäni sekavan kokoelman. Ehkä halusin puseroista niin erilaisen muihin verrattuna, että olinkin lisännyt siihen liikaa kaikkea. Halusin siis yksinkertaistaa sitä. Lähdin kehittelemään edellistä ideaa eteenpäin. Halusin malliin enemmän volyymia ja rentoutta. Mietin, miten sen voisi toteuttaa, koska olin käyttänyt edellisissä neulepuseroissa jopa neljää lankaa kerrallaan. Kirpputorilla taas käydessäni iskin silmäni matonkuteisiin. Pohdin, voisiko siitä neuloa paidan. Tein kuteesta testikappaleen. Lopputulos näytti juuri sellaiselta kuin olin toivonut.

Kuva 19. Raidojen suunnittelua tehdessä

Kuva 20. Luonnostelua

Koska samaa materiaalia oli taas vain vähän aina, mietin, miten sen kääntäisi vahvuudeksi ja tarkoituksenmukaiseksi. Mieleeni oli jäänyt RUA CARLOTAN uniikit vaatekappaleet, jotka ovat rakennettu käytettyjen vaatteiden kappaleista. Olen aikaisemmin rakentanut vaatteita isoäidin neliön kaltaisista paloista. Ajattelin käyttää kokoamisideaa tähänkin. Suunnittelin neliöiden koon haluamani paidan leveyden mukaan. Paita olisi kahden rivin korkuinen ja yhteen riviin tulisi kolme neliötä vierekkäin. Halusin pitää paidassa väljän mallin. Jos etu- ja takakappaleesta tekisi tarpeeksi leveät, olkapäät laskeutuisi niiden yli ja muodon voisi pitää laatikkomaisena. Näin hihatkin voisivat olla pelkistetyt suorakaiteen muotoiset. Niin kainaloiden ja hihojen muotoa ei tarvinnut miettiä enempää. Kokeilin tehdä neliöt sileästä neuleesta, mutta se ei näyttänyt mielestäni hyvältä. Päätin tehdä neliöihin aina oikeaa neuletta, joka teki muhkean ja ronskin tekstuurin. Se oli juuri sitä, mitä olin ajatellut suunnitelmassani. Syntynyt tekstuuri lisäsi paitaan myös haluamaani volyyymia. Huomasin näiden neulottujen neliöiden muistuttavan ihka ensimmäistä koetilkkua suunnitteluni alussa. (kuva 17) Halusin lisätä mielenkiintoa vielä yhdistämällä neliöt toisiinsa samanlaisella kudemateriaalilla, jolla neliötkin neuloin. Ompelin ikään kuin yksittäisiä isoja pistoja puseron oikealla puolella, jotta kudeommel jäisi selkeästi näkyviin. Nämä ompeleen kuteet saattoivat olla neliöpaloista yli jääneitä pätkiä tai lakanoiden saumaosia. Näin saan vähennettyä hukkamateriaalia valmistuksessa. Käytin myös tyynyliinoista leikattua kudetta, joka itsessään ei olisi riittänyt materiaalina kokonaisen neliöpalan valmistamiseen.

Kuva 20. Toisen puseromallin suunnittelua

Kuva 21. Toisen puseromallin suunnittelua kuteesta

6 valmistusprosessi

Tässä kappaleessa kerron kummankin puseromallin toteuttamisesta. En kuitenkaan kerro tarkkoja lukuja silmukoiden tai rivien määristä, koska haluan pitää ohjeet omana tietonani. Suunniteltu työjärjestys selkeyttää ja nopeuttaa itse valmistamista.

6.1 Neulepusero neulelangoista

Puseron aloittaminen lähti kauluksen silmukoiden luomisesta. Neuloin kaulukseen aina 1x1 joustinneuletta. Tein siitä kaksi kertaa haluamani korkuisen, koska käänsin lopuksi kauluksen kaksin kerroin, jotta lopputuloksesta tulisi siisti ja kaulus näyttäisi vielä muhkeammalta. Koska neuloin puseron pyöröneuleella kauluksesta helmaan, puseroon ei tullut yhtäkään erillistä kappaletta. Hartia-alueella täytyi lisätä silmukoita joka kerroksella, jotta pusero laskeutui nätisti olkavarsille. Lisäyksien jälkeen neuloin aina yhden hihan kerrallaan ja lopuksi miehustan. Neuloin helmaan ja hihoihin lopuksi muutaman kerroksen joustinneuletta, jotta ne olisivat yhtenäiset kauluksen kanssa.

Työn edetessä valitsin haluamani langat ja värit sen mukaan, miten ne jo tehtyyn kappaleeseen sopivat. Käytin neuloessa 2-4 lankaa kerrallaan, jotta neuleesta tulisi paksumpi ja tasaisempi. Langat nimittäin saattoivat olla todella eri paksuisia. Myös raitojen paksuudet määritin työn edetessä. Lopuksi päätin langat neulepuseron nurjalle puolelle. Käytin eri lankoja niin paljon, että pääteltäviä lankoja oli kymmeniä.

Kuva 22. Keskenäinen neulepusero pyöröneuleena

Kuva 23. Keskenäisen neulepuseron hiha rakentamassa

Kuva 24. Valmiin puseron sovittelua

Kuva 25. Valmis neulepusero

6.1 Neulepusero kangaskuteesta

Lakanoiden ja muiden kankaiden hankinnan jälkeen pesin ne aina ensimmäiseksi. Kuivumista täytyi odottaa aina seuraavaan päivään. Seuraavaksi leikkasin kankaat tasaiseksi kuteeksi, leveys riippuen kankaan paksuudesta. Yritin saada neulenediöistä mahdollisimman saman kokoisia ja tuntuksia. Seuraavaksi neuloin kuteen neliön muotoisiksi paloiksi aina oikein neuletekniikalla. Yhdestä pussilakanasta valmistui 5-8 neliötä. Käyttämäni silmukkamäärä ja rivien määrä pysyi aina samana. Saatoin vaihdella neulomisen ja kankaiden leikkaamisen välillä, koska molemmat vaiheet olivat käsiä rasittavia suuressa määrin. Paksu kude ja isoilla puikoilla oli haastavampaa työstää verrattuna normaaliin neulelankaan.

Valmistin kaikki neliöt valmiiksi ennen puseron kokoamista. Yhteen puseroon kuuluu 24 neulottua neliötä. Niiden ollessa valmiina aloin sommitella neliöitä värien mukaan vierekkäin. Pyrin siihen, että samaa väriä ei tulisi kahta kappaletta vierekkäin. Kun sommittelu oli valmis, aloin yhdistelemään paloja toisiinsa. Tein ensimmäiseksi hihat, etu- ja takakappalet erikseen. Lopuksi ompelin vielä nämä kappaleet toisiinsa kiinni. Pääaukon sain yhdistämättä etu- ja takakappaletta rivin keskimmäisen neulenediön kohdalta. Käytin kappaleiden yhdistämisessä samanlaista kudetta, mistä neliötkin valmistin. Pujottelin kuteen paksun virkkuukoukun avulla. Lopuksi päätelin kuteen päät neulepuseron takapuolelle.

Kuva 26. Neliön neulonta kangaskuteesta

Kuva 27. Valmiita neulottuja neliöitä

7 Valmiin kokoelman esittely

Käytin kokoelmani neulepuseroissa puuvillalakanoita, pussilakanoita, tyyntiinoja sekä puuvillakankaita. Kaikki nämä materiaalit ovat kierrätettyjä. Arviolta kolmessa neulepuserossa on käytetty yhteensä reilun kymmenen pussilakanan verran kangasmateriaalia. Kaikki puserot ovat valmistettu samalla tavalla samanlaisista neulotuista neliön muotoisista palasista.

Syntynyt kokoelma on mielestäni hauska, värikäs, iloinen ja monipuolinen. Kuviteltu kohderyhmä koostuu 20-45-vuotiaasta naishenkilöstä, joka haluaa nauttia muodista kestävästi. Hän tiedostaa muotiteollisuuden ekologiset sekä eettiset ongelmat, eikä sen takia halua tukea pikamuotia. Henkilö on kokeilunhaluinen ja rohkea. Tyyliään hän pukeutuu mahdollisesti katumuotiin ja etsii koko ajan uusia pieniä muodin luoja.

Seuraavaksi esittelen kokoelman kuvissa.

Kuva 28. Kokoelman neulepusero

Kuva 29. Kokoelman neulepusero ihmisen päällä

Kuva 30. Kokoelman neulepusero ihmisen päällä

Kuva 31. Kokoelman neulepusero

Kuva 32. Kokoelman neulepusero

29

Kuva 33. Kokoelman neulepusero ihmisen päällä

8 Lopuksi

8.1 Suunnitteluprosessin analysointi

Tämä suunnitteluprosessi on poikennut aikaisemmistani. Tämä oli minulle erityisen merkityksellinen, koska suunnittelin tuotteen, jota tulisin oikeasti tuottamaan ja myymään valmistumisen jälkeen oman brändini nimellä. Aikaisemmissa töissäni en ole ajatellut juurikaan tuotteen tarkoitusta. Tässä projektissa halusin tuoda suunnitteluun mukaan enemmän arvojeni ja vastuutani suunnittelijana. Mielestäni suunnittelijalla on suuri vastuu maailmamme hyvinvoinnissa. Jouduin miettimään neuletuohteessani aikaisempaa enemmän sen materiaalin hankintaa ja idean toimivuutta. Mietin myös tuotteen paikkaa elinkaaren päättymisen jälkeen. Tekstiilin erilliskeräyksen tullessa voimaan, tuote olisi helppo kierrättää yksipuolisen materiaalin raaka-aineiden ja puseron rakenteen ansiosta.

Mielestäni onnistuin suunnitteluprosessissa hyvin. Koen kehittyneeni tämän prosessin aikana paremmaksi suunnittelijana. Voisin kuitenkin olla vielä rohkeampi ideoissani ja niiden toteuttamisessa. Ideani ovat hyviä ja minulla on erinomainen visuaalinen silmä. Pitää vain luottaa itseensä enemmän. Toisena kehityskohtana voisin mainita suunnittelun aloittamisen. Vaikka olenkin intuitiivinen suunnittelija, olisi parempi suunnitella alussa enemmän. En usko tässä tilanteessa sanontaan ”hyvin suunniteltu on puoliksi tehty”, mutta selkeämpi suunnitelma voisi nopeuttaa ja helpottaa prosessia. Lisäksi siinä tulisi huomioitua enemmän suunnittelijan peruskysymyksiä: miksi, miten, mitä ja kenelle. Onneksi tässä prosessissa olin kuitenkin määrittänyt selkeät lähtökohdat, joiden ansiosta en alkanut rönsyilemään liikaa suunnittelussa.

8.2 Mitä tulevaisuudessa?

Lopullisen neulemallin kokoelman myötä koen, että olen löytänyt itseni suunnittelijana. Minulla on nyt selkeämpi käsitys siitä, mitä haluan tehdä. Koen tällaisen kokeellisen ja yksilöllisen lähestymistavan suunnitteluun olevan minulle sopiva tapa. Olen päättänyt nimetä tulevan muotibrändini nimellä Abandoned experiments. Nimi kertoo teosten kokeellisuudesta, mutta myös mahdollisesti antaa vihjettä kierrätysmateriaalien käytöstä. En halua nimikoitua suoraan ekologiseksi brändiksi, vaikka kestävyys niin eettisesti kuin ekologisesti ovatkin suunnitteluni ja tuotteideni ydin. Haluan tuotteiden puhuvan enemmän puolestaan. En halua määrittää itseäni pelkästään suunnittelijaksi, vaan koen olevani myös taiteilija. Aion lähestyä jokaista luomustani yksilöllisesti taiteellisella silmällä. Ainakin alussa aion työskennellä kotoa käsin, mutta olisi upeaa saada oma studio luomistyötä varten.

Pääkanavakseni luomusteni esittelylle aion valita brändini oman Instagram-tilin sen käyttäjämäärän ja monipuolisen sisältömahdollisuuksien vuoksi. Aion tuoda sisältöön mukaan muotiteollisuuden ongelmia ja mahdollisia ratkaisuja. Niin omia mielipiteitä, kuin artikkeleitakin. On tärkeää tuoda näitä ongelmia esille yleisen keskustelun ja pohdinnan aikaansaamiseksi. Mitä enemmän ihmiset tietää aiheesta, sitä helpompaa on muuttaa ihmisten käyttäytymismalleja. Instagram-tilin lisäksi aion luultavasti avata nettikaupan tuotteilleni.

8.3 Opinnäytetyöprosessin analysointi

Onnistuin mielestäni opinnäytetyön toiminnallisessa osiossa hyvin. Käytin suunnitteluun ja luomiseen paljon aikaa. Kirjoittamisprosessi oli huomattavasti hankalampaa. Minulla on ollut aina vaikeuksia kirjoittamisen aloittamisen kanssa. Varsinkin, kun tämän neljän vuoden opiskelun aikana ei ole joutunut juurikaan kirjoittaa. Kirjoitustaitoni olivat ehtineet jo ruostua. Kirjoittamiseen käytettyyn aikaan nähden onnistuin kuitenkin ihan hyvin mielestäni. Rajallisen ajan takia, jouduin supistamaan tekstin sisältöä jonkun verran. Olisin halunnut tehdä siitä kattavamman. Koko opinnäytetyöprosessiini vaikutti merkittävästi negatiiviset haasteet omassa elämässäni. Työskentelyäni rajoittivat niin henkiset kuin fyysiset seikat. Esimerkiksi koko syksyn vaivannut uupumus heikensi työkykyäni niin, että jouduin käyttämään paljon aikaani lepoon ja palautumiseen.

Lähteet

Annala, Silja 21.8.2020. Lauantaina vietetään maailman ylikulutuspäivää – koronakriisi siirsi päivää yli kolmella viikolla. WWF. <<https://wwf.fi/uutiset/2020/08/maailman-ylikulutuspaiva-koittaa-elokuussa/>> 19.11.2020

Circular Economy 2018. Glossary. <<https://www.ceguide.org/Glossary>> 19.11.2020

Ervola, Aura 2017. Suomalaisen neuleen aika. Opinnäytetyö. Helsinki: Metropolia Ammattikorkeakoulu. <https://www.theseus.fi/bitstream/handle/10024/130152/Ervola_Aura.pdf?sequence=1&isAllowed=y>

Eskonen, Hanna 2018. 5 asiaa, jotka maailman merkittävimmästä ilmastoraportista pitää tietää – ilmastoprofessori: "Olen paatunut ja kokenut, mutta silti järkyttynyt". Yle-uutiset. 8.10.2018. <<https://yle.fi/uutiset/3-10443963>> (19.11.2020)

Gerritsen Niina, Harjunpää Johanna, Härri Anna, Luoma Nora, Rämö Jaakko, Vasko Varpu, Ylä-Anttila Anna 2016. Puuvillan polut. Eettisen kaupan puolesta ry. 17-19. <https://eetti.fi/wp-content/uploads/2018/03/Puuvillan_polut_WEB.pdf>

Mikkonen, Hanna 2017. "Kuudes sukupuutto" hävittää lajeja paljon pelättyä rajummin – Hyönteisten tilanne on hälyttävä, ja seuraukset voivat olla katastrofaalisia meille kaikille. Helsingin Sanomat. 27.10.2017. <<https://www.hs.fi/ulkomaat/art-2000005424826.html>> (19.11.2020)

MOT Käytetyn vaatteiden jäljillä 2020. Yle-Areena. 17.2.2020. <<https://areena.yle.fi/1-50278158#autoplay=true>>

Turney, Joanne 2009. The Culture of knitting. Iso-Britannia: Oxford International Publishers Ltd.

Verta, hikeä ja T-paitoja 2020. Yle-Areena. 3.3.2020. <<https://areena.yle.fi/1-50183631>>

Kuvalähteet

Kuva 1. Heidi Vuorinen

Kuva 2. <<https://jouten.fi/collections/peach-please>>

Kuva 3. <<https://www.instagram.com/p/CCUAb8mA4ld/>>

Kuva 4. <<https://www.instagram.com/p/CFHXPVlg-WI/>>

Kuva 5. <<https://www.instagram.com/p/CGSIrzyBy1M/>>

Kuva 6. <<https://www.instagram.com/p/CFJ0CwZheg4/>>

Kuvat 7-12. Heidi Vuorinen

Kuva 13. <<https://fi.pinterest.com/pin/67131850685509060/>>

Kuva 14. <https://i-d.vice.com/en_au/article/gyqjb9/raves-chaps-and-devon-aoki-in-celebration-of-the-fast-and-furious>

Kuva 15. <<https://www.bratz.com/>>

Kuvat 16-33. Heidi Vuorinen